

בעזרת השם יתברך

ספר
יד דוד
על שחיטה וטריפות

חודש מנחם אב שנת תשמ"ה לפ"ק

ברוקלין נוא יארק

לעולם שנת רש"ת
שנת תשנ"ט
כ

ספר

יד רוד

יד

כוחה אמירה נעימה אך יזא ילא ללקט אורו"ח קובץ על יד מאסף לכל
המנוח . ואסף איש טבור מספרן כל לדיקים ראשונים ואחרונים מפי סופרים

יורה דעה

ומפי ספרים דברי חכמים כדרבנות . ובנה אללו ליו"ן במקום
שנעלי חסו' עומדים אשר הם יוכל איש למנוח . שבט'ו יתן נעחו

יבין שמועם ה"ן חכמה ור"ן חנוכה לך חנוכות . אנהרניכו לעיינין
זאת כעולת לדיק רב כוד והלך

רוד רבנות

הרב המובהק ואח לברק כמו"ר
גן אלהים במנוחות שאננות .

הבית בהנחות שפתנו אהנו יולאו' חנוכות . ויראו' עינינו משיח לדיקנו כהני' בעבודתם
וליום בדוכנס ואלו נסיר עיר ורננים כ"ד רננות כיר"א

נדפט בעיר עו לנו **שאלוביקי** יע"א

אתן טנת לסורות את כנ"י אהח בחוקים ואהח **התורות** לפ"ק

חחח ממטלת אדונינו כמלך סולטאן עבדול **מיג'יר** יר"ה

בדפוס חלקת מחוקק נ"י כה"ר **סערי** הלוי אשכנזי סי"ו

הסכמות אחר המיוחד ריכא ובר ריכא רב משרשייא מורע המפוסכה הוד והדר הרב המופלא וכבוד ה' מלא גאון עוזנו הורנו והדרנו כמהרר רפאל אשר קובו נר'ו יאיר ע"כ ברפה

ראש על אר"ש דרך הקד'ים הדימוחי יל' הפוחת יל' ארישא דנבא . אחייה חוץ חוץ מאי לבינו ביני
נמותא מתא אכחלא הולין וכמוך לחמימה מ'ן אחים רעים כחנא . והסס בכור'ף
לעומת הסמנת בלא היא כחונה . ויסימוכו

יד רמב טובה הכמה למ'ח באור'ר למוחי'ן מן האורה . אור נבא עלינו הכא חרגינו אכוריה'א
אורה זו חורה . עד דוד הגד'ל גדולי הקדש ניכרזם כלל גדול בחורה . אנא חוימיה לר'
מאיר לילה כיום יאיר על התו' ועל הצב' וחזק נעשו דנינא . וילן בעמ'ק צעומקא של הלכה דן את
הדין דינא רבה ודינא . וקסח'ו ננער"ח לטון מדברת מפיו דעה וחבונה . הסס כי הוה לחיקא ליה שעת'
טובה וכריך לק'י לוק'ה ע"ג לוק'ה לא זו מחבנא . ואף זו קמני בסובלי חולאים מחנינן הא גופא קשיא
דיוכ'א דריש'א קבעו עליו חובה . וקסה טלטולא לגברא מעיר לעיר ויסימוכו לראש
לבורות את הדך'ן ילכו בהי ויותר ממה שקריחי לפניכם עדו עליה דרבי רובא לאימיה
קמן .

יז הגדולה הא קמן האר"ש האירא כמראה האופנים . הפליא עלה הגדיל חושיה חילוי טנונים .
את הכל עשה יפה בע'טו טבט'ו ומשענתו ספוחתיו שוטנים . עלה בקב'ך נבדי קבלי לרחמנ'
יורה ד'יה יבין שמועה כמה הלכא גברותא מפי סופרים ומפי ספרים . ע"כ קוז וקוז חילוי חנינו'
גופי ביכוח עתירים ומסירים . מלאך נחמיש'א כופ'רן ומנימן בניה גנווי ויסח לו סדר'ים . כרכיה
קיש ודך'ן נבא לך נבד מאיר עיני הגולה החייר הגדול עטרת ספארת עטרה בראש כל אדם ראש
הממשלה . ונו לעינים הסס נפסנו בחי'ים מרן החב"ב נבכ"נ שלו כנסת הגדול' .

יח הקדש על העליונה . מעשה ידיו להפאיר יד דוד ממנו יחד ממנו פינה . הן הראנו את
כבודו ואת גדלו כלס נסקרין לפניו נסקירה מלא רוח חכמה וגינה . נא דוד והנה וקב'ך
בעלים . פעולת לדיק פרוי קדש הולוים . ויעש דוד סס כשס הגדו' . ויאיר לנן ספ'רא וספ'רי חק'י
הנפשים לדיקים . דבר דבור על אופנו עמד על כ'נו מלא'יו ומפיק'י . ואסף איס טבור מספרן של
דיקים . אחד הרו'ח' האומע נותנים לו את הסנה שמעתימה נפומן . ישירו חבלתו חבלס לדרה

יט החוקה למ'ח דוד יכולתו נבררי קדש ארללים וחרשיטים . מר ניכו רבה כוד וכדר הרב המונהק
ואת לנרק כמהר'ר דוד דיבוצון וזוק"ל לעיד'ניה קא אויל בעדן גן אלכיס קדש קדשי' .
זל'ק חוטר'א אעיקרא קאי . גין ונכל להרב סבא למשפטס סיינו חנא קמן כזהראד"ב זל"ה
בע"ט מוח'ה אברתם ראש הסלטים . ואיכו הסחא לא נלרבה אל'א לאחוקי טיבוחא . לבינו בניו
של בר' הממכר זל"ה הל'א כמה שנת אחיס המבורכי'הא' אדס המעלה סכה"מ המעלות לדוד
נר'ו יאיר אורו לעילא מכל ברכא . שהסחלל נכמו וכונו ונתן לככף מולא להוליא לאור האי עבידתא
ספידתא . ואחו עמו א'ח טוב לו' לעור עזריה עמוייה אלכיו עמו ויעל אלף עולו'ת . וגס לרבות שני
אחיס נסוא'יס נכדי בר' הממכר זל"ל הל'א כמה סח"ה כה"ר דוד וכה"ר יאודה נ' אנרסס דיבוטון ס"יו
כסס סמס סיו נגר'ס המעלות . ועשו ססחלנו להולא לאור חעלומה לכו חוה מפעלות
יחד כלס אני אנרכס ח'ל סדי יסיב בעזרתס ישר ונאמן . ויכולה סיא שחגן עליסס חלף סמגן מן דוד

כ המרצה אליכס איכיס אקרא גדיני עמיס . קומו סרריס והסנגיס לעזרת ס' נגבו' אנטי חסס
וכרהמיס . לקוח את ספר החו'בה וספך את דמ'ו מתן דמ'יס . טכונחס רזויה לנרך על סמוגמ'ר
שאריח כתב"ק וכמה נכחוני' . ועוד לנו ספ'רי דבי ר'ב גדולה סמו' להסיב לכל כואל פסקיס וכחניס .
והרוסיס לכל חסליסס סלמיס וכן רביס . ארי דור'ס כחרי אוחיות . ומפרי'ס פרס"ה על סדר הפרשיות
דור'ס ס'ן ל'ה אנניס טוכוח ומרגליות . נמטוחא מיניכו נווה ככף נכדי סיעשו מעסה
ידי אומן . וקרנו חרוס קרן

כא ה' יראה אל עבדיך אנכי אדרבה מעם ה' אלהי ישראל . ליסדר לן חר משי'ח לפי חומו וגאל
את ישראל . בניעה וראה כי אולת יד ואסס עלור ועוזב וידל ישראל . נווחין כוליה יומא דעדו
פ'ן כמה סרפחקי ניסי . עד אימת נלעער ונויל סיינו סכוחה לא חסיה לו כנוס'ה . כי כאל כח סכנל
ואסס עבדיך מוכיס ומעוניס וזכי סקסה . מגו דהעוה סלה סע'ו את מקרן ונמוי און הביח נהננחו .
וה' דלכנא קריה לאתנה אבני גור מחנוסכוח על אדמתו . ונקומה ונעלה ביח אל סס יוצמו
נשוי לך ועסה את עולתו . ואז נסיר בניה קדשי מסכיל לבינו . סיר ולמנח' מומור לדוד
ה' יראה אל עבדיך אנכי אדרבה מעם ה' אלהי ישראל . ליסדר לן חר משי'ח לפי חומו וגאל
את ישראל . בניעה וראה כי אולת יד ואסס עלור ועוזב וידל ישראל . נווחין כוליה יומא דעדו
פ'ן כמה סרפחקי ניסי . עד אימת נלעער ונויל סיינו סכוחה לא חסיה לו כנוס'ה . כי כאל כח סכנל
ואסס עבדיך מוכיס ומעוניס וזכי סקסה . מגו דהעוה סלה סע'ו את מקרן ונמוי און הביח נהננחו .
וה' דלכנא קריה לאתנה אבני גור מחנוסכוח על אדמתו . ונקומה ונעלה ביח אל סס יוצמו
נשוי לך ועסה את עולתו . ואז נסיר בניה קדשי מסכיל לבינו . סיר ולמנח' מומור לדוד

כב ה' יראה אל עבדיך אנכי אדרבה מעם ה' אלהי ישראל . ליסדר לן חר משי'ח לפי חומו וגאל
את ישראל . בניעה וראה כי אולת יד ואסס עלור ועוזב וידל ישראל . נווחין כוליה יומא דעדו
פ'ן כמה סרפחקי ניסי . עד אימת נלעער ונויל סיינו סכוחה לא חסיה לו כנוס'ה . כי כאל כח סכנל
ואסס עבדיך מוכיס ומעוניס וזכי סקסה . מגו דהעוה סלה סע'ו את מקרן ונמוי און הביח נהננחו .
וה' דלכנא קריה לאתנה אבני גור מחנוסכוח על אדמתו . ונקומה ונעלה ביח אל סס יוצמו
נשוי לך ועסה את עולתו . ואז נסיר בניה קדשי מסכיל לבינו . סיר ולמנח' מומור לדוד

רפאל אשר קובו
ט"ט

אלה דברי רוד הוא הקטן נין ונכר להרב המחבר . מלין לצד עילאה ימלל ובשפה רפה מדבר .

אורה ה' האל בני ונחוך רביס אהלנו . אשר עד כס פורני ה' לנח לגמרה של חורה חורה של
ר' מאיר גדול אדונינו . סכל ימי בייחי מלסער וחס לבי נקדני מחי ינח לידי ואקיימנו .
למען דפ' וס' ח' החורה הוא וליחן כס' מיליו ויוחקו בני וסרורי יאור' ריס יאור' ריס . ולהלסס נישקב
ולהפילס בישראל מאורי אור לארץ ולדרים . וזהו סקסס וחמנ'ע היתה מדליח איכר סלעין דיגרים .
וחפילתי על חכי חמיד כמו פי אחמנן אל ה' שנחי וקומי . הן לי ריוה והללה למיעבד נייחא ולאדכוכי
הדר' א' יד דוד אקריב אח קרבני להמי . ולמרו מסמיה הלכהא בני מדרסא כל יומא ויומא והחן
לכספ מוכא ומה בל"ע בדמ' . ורוח ה' סעירני אס בער בחוך קרבי . באמור אלי לא עליך המלאכה
לגמור סמוך אזכותיס דרבי . אז אמרחי סחי נס' מחסי ועל ה' אשליך יבני . וסוז יסיה בעורי
לקרבה אל המלאכה . ולסדר סדר המערכה . ונרוך ה' סהעחיר לקולי ונחן בי' כח לעמוד על המסמרח
ע"י עושי המלאכה . ולהויז וסב מכיס סל"ע סעוד פוסב ורב פנינים . וסחבלס וסחפארת לחי סעולמ' .
סומר אמונים . סוכר נריח אבות ססדי דוד סנאמני' . וידעחי בני' כי לא למעני מכיר חני אח מקומי
כי חני כדאי אלס זכותיס דעט"ר מו"ה זוק"ל היא עמדה לי . וס' מסמים סמע ססיכלו קולי . ופי
אמלא חבלה לאל נורא ואיוס נראש הומיוח אריס קולי . מי ימלל גבורוחיו לו דומיא חבלה . ורוע
עס גבורה ולו סכח וסממטלה אדיר במלכה . אל נורא עלילה . איכו ססחא יומא כי סאידנא .
חדאי נפסאי חדאי נפסאי וללבי גליחי גילה . אחר גילה כל קבל דנא . ויסמחו כל חו' מראות נגה' ס'
יד סקדס על סעליונס . ואני חפלחי חפי' לדוד כן יוכני ה' להדפיס סאריח כסח"ק אשר
לעט"ר מורי רבנ מו"ה זוק"ל שנחי סלמ' ס . וזכותיס דר' יגן עלי ועל זרעי לסאריך ימינו בטוב
וסוחנו בנעימים . ולעבוד עבודת סקדס בלחי סוס סירדח חמיד כל הימים . וסראני סוחו וחס
נוכו קריה נאמיה ירוטליס דלסנא . כי באלס חפלתי לסבח בארץ גאלפי וטפי על אדמת סקדוס ארץ
טובה . ונמאה נפסי לאלסיס לאל חי מחי אנא וסרחה ארץ סקדוסס קריח חנה עיני ה' אלסיך כס .
עד כי ינח גואל . מוסיען של ישראל . בא יבא ברינה וגאל אח ישראל . כיר"ח .
כס דגרי . אנא ועירא אפר כירי חולעת
ולא חיש

דוד ב' יאורה דבוטון נכמסר"ר דוד זצוק"ל ס"ט

טור סי' א הל' שחי' ובו כח סעי'

ה אע"ג לאמרינן רוב מצויין חלל שחיטה תומחין
הס טאני הכא לחימת חוקח סברי ניבל
כ"כ בחי' הגרסוני ה"מ סי' טו

ו רוב מצויין חלל שחיטת תומחין הס היינו
לענין טיודעים הלכות שחיטה חלל לא לענין
שיטתו ספיר ולא ינבל הרא"ש נחשו' חלל ר' סימן
י"ג וכ"כ הרב הידוסי גרסוני נפי' לה"מ סי' ט"ו מס

ז דע דלא אולי' נחר רובא חלל היכא דמיעוטא
ורובא חלוי' נמעשה וכ"כ היכא דמיעוטא חלל
נמעשה ורובא לא חלוי' נמעשה . חלל רובא חלוי'
נמעשה ומיעוטא לא חלוי' נמעשה לא אולי' נחר
רובא וחוסטין למיעוטא כדאיחא גריס פ"ג דבכורות
והביאוכו הרשב"א וסר"ן נפ"ק לחולין גבי מנח כח
מילתא לחולין נחר רובא יע"ש . ובה מילתא דרבי
רבה דברי קיי"ל רוב המצויין חלל שחיטה תומחין הס
אע"ג דכוי רוב חלוי' נמעשה רב דהידיע' ובעקבות
מבשמיטה מלאכה רבתי היא ולא אחיים ממילא כי
חס עיי' שמואל רבה ואומנות ולימוד הדינים ופ"ד
לכרב קול חלוי' בקונט' ארעא דישראל דכל"ט

ח סבור הייתי לומר דלי"א רוב מצויין חלל שחי'
תומחין חלל לענין שחיט' חלל לענין בדיקה
לא חך מדברי הרשב"א כי' קל"ח מוכח דגם בבדיקה
אמרי' רוב תומחין הס מס"ל פ"ד מס' שחיטה דין י"ז
ועיין בסר"ח סק"ח יע"ש

ט טורה ג' נמש דגריס אמורים טאינו כפנינו כוי'
נ"ג הבי"ח כתב וי"ל כתב ראב"ן סימן נ"ה דחך
רבינא לא אמר דחס שחט בודקין אחו' חלל כשהוא
לפנינו חלל חס אינו לפנינו ולא מצינן למרדף
אנחריה חך רבינא מודה דסמכ' הרוב מצויין חלל
שחיטה תומחין הס ולפי' לדין כשאינו לפנינו אולי'
משהיטתו אפי' מצינן למרדף אנחריה עי"ל וכתב
הפ"ח וי"ל בסק"ו דאינו מחזור חלל היכא דמצינן
למרדף אנחריה כאיחא קמן דמי' ואין כוונת ראב"ן
לומר דפליגי רבינא ואינך אמוראי בדמצינן למרדף
אנחריה דהא ודאי ליחא וכדכתי' חלל כהא פליגי
דלרבינא אי איחיה קמן או דמצינן למרדף אנחריה
ולמנדקיה בודקין אחו' חלל אי ליחיה קמן שחיטתו
כשהו' ולא ינך אפוראי חך נדאיחיה קמן ל"ץ
למנדקיה מסוס דרוב כוי' הפך הורחא כהאיניס וכן
מבאר בדברי ראב"ן ע"ש וא"כ מס' סדקס כנ"ח אינו
כלום ומטריחין למרדף אנחריה . ונלא"ה דברי ראב"ן
חמוכי' וע"ש נפ"ח מס' פייטב בעד ראב"ן וע' בסר"ך
בסק"ב והביא דבריו כהנ"ג בזה נ"ך ועי' בס' ספחי'
דעת בסו' ס"ק ה' ועי' בערוך הסלחן חות ד' יע"ש

שם טורה ג' חלל חס הוא לפנינו כוי' נ"ג
הרשב"א וסר"ן כתבו נפ"ק לחולין דטעמו
של כרייף וי"ל סהר"ך בדיקה היכא דאיחיה קמן
ולא סמכין הרוב מצויין חלל שחיטה תומחין הס כיינו
מטוס

א ד"ח ע"א טורה א' מלמד שנלטה כוי' יע"ש
נט"ו ח"ט ויע"ש בס' חלקו של ילד כנד"מ
גריס סי' זה ח"י יפה ונס' פרי לדיק לפ"ו ע"א"ג
ויע"ש בפלמי סק"ח ח"ט על בט"ו ונס' עליו לבונה
כנד"מ סס

ב סס נורה ו' וכמה פוהטין . נ"ג פי' צאיזה
מקוט מהלואר היא נשחטת דהיינו משיפוי
כונע ולמטה אינו גרסי' וכמה שוחטין ונא להורוח על
פיעור הסחיטה ג' חו"ג מ"ך ונטור סנני"ח איחא
הגירסא וכמה פיעור שוחטין וכן נעור דפוס ויין
נמי ומוכך כפי' השני וק"ל

ג טורה ח' ועלדים משוהררים נ"ג עיין נמהרש"ך
ח"ב סי' קע"ה ומ"ך נגי' סס דעבדי' סחסקאמר
דמשת' אפי' סלין מבוררין יע"ש ויע"ש בס' לימודי
ה' סי' קכ"ו ונס' עיקרי ד"ט סי' א' חות י"ו יע"ש
ויע"ש נכונ"י חות י"ח

ד ע"ג טורה ח' הס נהוקת תומחין נ"ג כרב
מנהג הפריס נחי' על הר"מ הלכות יבוס דין
י"ו בקטע דכיכוי אמרי' רוב מצויין חלל שחיטה תומחין
כס' והא איכא חוקק דנכתב נחיים נחוקת
איבור עומדת ואיחא כחוך מיעוטא לחוקק . וח"י
דכתיעוט כל שחיטה דאינס יודעים כוי' מיעוטא
דלא ככיה לפיכך אינו מלטרף נהדי חוקק יע"ש .
ואמרי' כמ"ר ה' ליחא סברי כהבו כהאיניס וברייף
והר"ן וי"ל דמיעוט טאינס יודעים כוי' מיעוט
כמצוי' ובלכך היכא דאיחא קמן לריך למנדקיה .
האמנס לעולם הקוטיא של כרב מצינן לחרוצי נמי'
הרשב"א וי"ל בס' משמרת הנית ד"ח ע"א והביאו הרב
כנה"ג בסיירי ח"ה בכללי חוקק סוף חות ד' דלי"א
סמוך מיעוטא לחוקק חלל היכא דלוחו מיעוט מגרע
כרוב ממש ומן הרוב חסח מסלקן כלומר מחוחו חלק
כמרובה שמהעגרות יס מקנחן שמפילות חלל היכא
שכמיעוט אינו מגרע מוכח הרוב חלל סכוח מיעוט
כעומד לגמרי כנגד הרוב ביה ל"א סמוך מיעוטא לחוקק
וכ"כ נ"כ בחי' בחוסן דנעין שכמיעוט יחא יולא מן
הרוב עלמו דומיא למפילות מסה"כ כאי מיעוט' דלא
ידעי אינו מיעוט כיוולא מסרוב היודעים ודוק ועי'
בס' קול חלוי' ח"ל סימן ח' זב"ך ע"ד סו"ר להרב
כנה"ג בהגכ"ע חות ר' טביא דברי הר"ה סבס' בדיק
הנית כמכח קוטיא זחא ככריה דהאי רוב לאו דוקא
חלל ר"ל כל המצויין חלל שחיטה תומחין הס סלין
לך מצוי חלל שחיטה לעולם חלל מומחה וחפי' מיעו'
ליכא וחאי דנקט רוב אשגרה ליטן הוא סלין חס
מישראל נוקק לשחוט ח"כ יודע הלכות שחיטה חלל
הרשב"א וי"ל סס נמשרת הנית כתב דמצינו כל סכוח
רוב חלל רוב סכוח כל לא מצינו וההיא דיבמו' כוי'
אי נעין אימינא דכהיא דמי' כוי' ח"ג כמו שחירחתי
עני' לפקע"ד ובשחי' כי לדעת עליון נחכוונתי והרב
מח"א כנ"י דלא פלטה ניה עינא דספיר חוי בדברי
הר"ה והרשב"א הללו ויע"ש בס' עליו לבונה כנד"מ
ד"ח ע"ד ונס' ערוך הסלחן חות ג' יע"ש

יורה דעה שחיטה סי' קכא

הגבוי וברו זים

יעו"ש וע"ש נחמיה נכסף הי"ב דכתב ומ"מ לענין הלכה נר' להחמיר כשנח מר"ן נס"ע להיחזק ס' חורה וקיבלו הוראות מרן פה"ק ככ"מ סממיר כידוע אכן המיקל כשנח הפרי"ח והס"ך בשאר מקומות או נסעית הדקק וה"מ יש לו ע"מ לסמוך יעו"ש וענין נסעית דעת סק"ח סה"ר"ך ומסיק לענין דינ' דחרתי בעינין י"ש

דף י"א ע"ד מ"ג למעלה מטענה בגדולה וכו' ניב ולעזים טפוי סגרון וכן הונא כל לטון זה בל"ח י"ד כ"י וכניחו הסגני"ן מ"ח ס' ט"ו בחוך שחלה והוא משס הרב אלברלונג ו"ל וסוגר לחין דין סגרתה בעוף והרבה להשיב מלחמה עליו כהסגני"ן עם עי"ש"ב (ועיין בערוך סלחן הוא ג' י"ט) וזה הרב אלברלונג מה שמו ואזה ספר חיבר עיי"ש נכתב"ן ש"י כי יש שני רבנים גדולים מלבד הסגני"ן סקרויין הרב אלברלונג ה"א אדם ה"י ר' יצחק בר ראובן ו"ל אלברלונגו שהיה רב גדול בימי הרי"ף והיה פייטן גדול והוא עשה האזכרות שנוכחים לקרות באלו המקומות המחילות אזה מקום בינה והשני אומרים שהיה חלמיד של זה ושמו הרב הנשיא רבי יהודה בן ברנלי אלברלונגו וגם הוא רב גדול ומיוחס ואליו הם מחיטים מספחוני שאלתיאל אשר נקטא לוי"א וחבר ספרים גדולים בע"י בניני נשים שמו ספר יחוס שאר בשר והב"ד בניי נועד ושמו ס' העיחים והג' ס' חיקון שטרות גדול ונכלד והרב העיסור לשמוכירו לזה הרב ו"ל תוכירו סת"ב כ' הרב סלמנר ו"ל והוא הרב אלברלונגו שמוכיר בע"ס ח"ו"ח ע"כ והעחקתי לטונו לזכרון ב"ן עיני למען לא נזכיא סברות הפוכות דסחר מיני וביה מאחר דחתי נינהו (ועיין בשם הגדולים מ"ח אזה ה' ומ"ג אזה ח' ושם אזה ו' י"ש) דף י"ב ע"א ט"ו ו"ל ונמקום טיכלה האוזן כו' ניב וכן פסק תור"ם ומ"ך ו"ל וכן ראייתי הרבה נוכחין וכן אני נוכח ע"כ

טוחט איטר יד ונאימון ידיו לטרוט אינו טוחט באמצע לואר ממטרק מן הכלדין דהיינו באלכסין ומ"מ הוא מוחך הסי' ולא פגע ונגע במפרק מותר אפי' לכתחי' ופשי' שאין להעבירו בסביל זה ה' סבות יעקב ס' מ"ח ועיין בס' שער המיס בשי' לחולין מ"ט ע"ז ועיין עם לחיי ע"ג להלכה דבטוחט מן הכלדים אס החזיר לטר לכתחי' אס עניד הכי מהני ונלא הכוי' אס ידע שלא נגע במפרק כשרה ולכתחי' אין לשחך לטוחט מן הכלדים בלחי הורה אף אס אה"ך י"ג דחיי"ט מפני הרואים אבל דיענד כשר אס נר' שלא חחך המפרק וכפ"י"ז אף בלוחו ספק של ה' סבות יעקב נר' לע"ד סלס ימלא אומן אחר דטוחט באמצע ובקי פשי' דמצוה להעבירו מהכחש הנוכח יע"ש (וע"ש בנבאר היטיב סוסעי"ק"ו שרמו דבריו של הסגני"ן ו"ל י"ש

די"ד ע"ב ס' ג"ן אין לנהו לנקיבה בושח ניב עיין נמור"ס בהגה ס"ו שפסק ל"ס להכרי' משום דחיי"ט לנקיבה בושח וכחש הט"ו נסק"ו דזה דבר שאי אפשר לאומרו ע"י חליטת הנוכח ינקוב בושח כו' וזה שלא לדברי רמ"א כ"ן סכתב אבל אס לא ינא דס ולא חחך כל העור דמט' אס ינא דס ולא חחך כל העור אסורה אבל נר' יעקר כדברי רמ"א כיון שינא דס חנו מוטטין שמה ניקב כו' י"ש ולע"ד נר' שאין כ"ן מחלוקת כלל כי מ"ש רמ"א אבל אס לא ינא דס קאי אמ"ש חלט הנזות ומ"ש ולא חחך כל העור קאי אמלוקס שניה מ"ש או חחך העור בבהמה אבל היכא שלא חחך כל העור אעפ"י שינא דס לא חיי"ט למידי כדעת רמ"ל כ"כ בס' ח"י הגרסוני ד"א ע"א וכחב שס שלאחר מכלן עיין בד"ת ומשמ' קלח טהוא מהמיר בינא דס אעפ"י שלא חחך כל העור וע' בסו"ג סק"ט"ו (ועיין בגקודו' הכסף מ"ס ע"ד הט"ו י"ש ונס' הארוך להס"ך ובמסננו' וכן סק"ו ובסגני"ן ח"ג ס' ס"א י"ש)

סי' כ"א הגה ה' וברו ב' ס

ג' סי' ג"ן וכתוב ע"ש וכו' ניב עיין כנה"ג בחשו' סי' טו"ב די"ד ע"ב ובכחני מהרד"א ו"ל (ולא זכינו לכחניו ו"ל)

ד' ע"ב ס' ט"ו שאס לא החזיר הסימנין פסולכ ניב ודברי ח"מה הן והשיג עליו מהרש"א בה"ה

ט"ו י"ש והוא ברור ודוק נגמרה ה' חפארת שמואל בנימוקיו על רבנו וניין לה' חורח מייס בשי' לחולין פ"א די"ט ע"ב כד"ה בטוחט מן הכלדין סכתב לדעת המרדכי למ"ש רבנו נדעת החוס' דנלא החזיר הוי"א פסולה י"ש ובמ"ט עליו ה' שער המיס בשי' לחולין ד"ח ע"א (ועיין בס' מגדנות נחן בחי' לחולין דל"ט י"ש ובס' קיקיון דיונה דקט"ו ע"כ ובפלתי סק"ד י"ש ובמ"ט הגאון מהר"ר אליהו נבאררו סק"ח י"ש ובס' על"י לנכנס עם י"ש

ה' סי' כ"ד כל טידע שחחך הסי' כו' ניב נספ"ק כחב רבנו שאס אטט מן הסי' שאי' כשרה והוא סהחזיר הסי'

קודם שחחך המפרק כי הסי' רכיס ונדחים מן הסכין י"ש משמע דכונה מרן הוא דבעי' דחתי שיחזיר הסי' וגם טידע שחחכס קודם ועיין בכנה"ג הגב"י הוא ט"ו סכ' ככונה רבנו הוא בלומרו זיודע כו' שאינו ר"ל סגרי"ך טני הנאים אלא דכונתו לו' לכיון דסחזיר הסי' ולחי טיודע שחחך קודם יע"ש סדייק כן ממ"ט רבינו ויודע ולא כחב וידע י"ש ונס' שער המיס בשי' לחולין ד"ח ע"ב ומ"ש הס"ך דמט' רבנו ויודע היא וא"י המחלק הוא דוחק כמ"ס עם כשער המיס (וע"ש בפלתי מ"ס ע"ד הס"ך נספ"ל וכחב למרן ו"ל מהמזיר וס"ל בתרתי החזיר ולידע שחחך הסימנין

לענינים וכו' ניב רוב הנר' לענינים דחמרי' בכל מקום ר"ל רוב גדול כ"כ סגרי' להדיח בלא מדינה כהוא רוב ומיהו איכא דוכחיה דלחמיר רוב הנראח לענינים אף ברוב כל דכו וסרכים נקיע וזיויל ע"ז ההסאלכ ולכן כשהוא לחומרה כגון כשהיטה וכיוולא לחיכא למימר דכדיקדוק נקטיה טפי איח לן לפרוט כפטייה ולא למידחק אנפטיין להזיח משמעות הלשן מפסולו הפרי"ח בס"ך"ג יע"ש בלורוך הפרי"ח מולק על"ז עט"ג ומלאתי להרבנ"ו מדסו' סו"י"ב שכ' דרוב דמינו הוא סיהיה ניכר למרחוק רוב גדול בלא עין והסנכה ורוב סחס וכן רוב הנר' לענינים הוא כל סהא יוחר מן החזי ע"כ וכחב נס' יד תלמידי ס' חק"י דאיסתמיטיחיה מיניה דרש"ו נפ' אין מעמין דל"ן

יורה דעה שחיטה סי' כא צב כג

כא

ב ד"ג ע"א סי' ו' וכו' אפרים כחז שאין לנצל כו' נ"ב הרובה לחוש לכל הסברות יחודך ראש העו' כמו שחזקין אוחה ומשליכין אוחס ואח"ך ישרט בגרנות לארבע פנים ג' שריטות ויחודך בגידין לשנים וישרט בירכיים שחי וערב ואח"ך ימלחמה וישמרו שיעור מליחה וסברה ואח מוסכמת לכל ואידת חסידות הוא ומפרט"ס סי' נ"ך כחז וי"א עוד שחזיקת וורידין אינו אלא מידת חסידות ולעד"ן שהוא סברה כהמנ"ס ו"ל סלא פסק כו' יהודה ומ"ש וכוברו בורדין אינו אלא מידת חסידות יע"ש סע"ר חמים נשי' לחולין דל"ט ע"א י"ש (ועיין בסו"ג סק"ד י"ש ודוק)

סי' כ"ג הגה"מ וברו סעי' ח'

דל"ז ע"ב פי' דרובא דמינכר הוא רוב הנר' לעינים וע"כ יוע"ט נ"ס ערוך השלחן אוח' ה' ד"ב ר"ס ע"ג לאחר שרמו דנרי רש"י דרוב הנר' לעינים הוא רוב הניכר כחז ו"ל אלמנה ל' הנר' לעינים משמע רוב גמור ע"י מרוב הניכר י"ש ומ"ך בגילוי ו"ל וחמיה ל' מילת' איך חוד' כ"ד כחז ה"כרש"י סכתב דרוב הנר' לעינים הוא רובא דמינכר ויחידת' דרוב הנר' לעינים הוא ע"י מרוב הניכר וזה לא ניחן ליכתב ואפשר דאיוס ט"ס יש נלכחו כ"ד מאי"ן עכ"ל וגר' לי דהכותב הוא ה' יוסף אולאי ו"ל וכו' ר"ח מאחי יוסף אולאי גר' או אפשר דהוי ה' מרדכי אשיאו גר'ו דהכי חתים מר' גקלת חשו' שנספרו בגיד מרדכי יע"ש וק"ל וחזיקי נ"ס' סיוריו גרבה אוח' ה' דחוס לה' ערוך השלחן יע"ש ולא וכו' כלום מהשגס כללו ודוק)

ב סי' י"ג אעפ"י שאין השחי' מפורעת נ"ב כחז נפרישה ו"ל כ"כ החו' דאע"פ דנהחך רוב נמקום ה' כסנהחך למעלה או למטה או ביה"ט"ח אינו מרובה רווח ואינה מפורעת ובה' דלא כחז רבי' זה חמ"ט לפני זה חס שני החחכין טוים בהיקף' מטוס דשם השחי' מפורעת בלדל ה' מהס"י אין כלן אלא החך ה' והע"ג דנמנחא משמ' דגם שם לא מיקרי שחי' מפורעת מ"מ מפורעת טפי מזה עכ"ל וגר' דלא כיון יפה בזה כאשר יראה הרוחה שם בחוס' ועיין נ"ס' כוכבא דשניט דק"א מהספר וע"ש

לא הגביר ע"ב ט"ז מ"ו כחז רש"י כו' נ"ב עיין מה שחמה הפלתי סק"א זמ"ש ה' ערך השלחן ע"ד אוח' ה' י"ש ויע"ט נ"ס' חגלנות נחן נחי' על חולין שם ד"מ ע"א"ב י"ש ובס' וק"ן דיונה דקט"ו ע"ג ובס' אורח יקוחיאל י"ב ועד אחרן נ"ס' סערי דע"ס סק"א באורך י"ש ועיין נ"ס' הנלח עזריאל נד"מ ד"ד ע"ב מ"ט י"ש ואנכי הו"תי נ"ס' הפרדס לרש"י ד' כ"ח ע"ד סכתב ו"ל ואם לא נשחטו לבד רוב ה' בעוף ורוב שנים בנחמה ה"ו כשירב חבל אסור להחכוון נחמילה לשחוט רוב שנים בנחמה ורוב ה' בעוף עכ"ל ודוק וחשכה ו"ל ע"א חין להאריך

ב סי' נ"ן ומ"ש בכל כו' וכו' חמיהני וכו' נ"ב עיין מ"ש נ"ס' הארוך להש"ך וס' בהנכה נמחה אכרן י"ש ובפלתי סק"ב ובערוך השלחן אוח' ב' יע"ש

ג כחז ה' ביח הילל דבזה"ו נוסבין להטריף חס שהט נ"ב ובי מקומות חף שידע ודאי שלא כנגיבה ידו יע"ש וכפר"ח בקו"א חלק עליו דנמילתא דלא סכיח לא שייך מנהג י"ש וי"ש בתנאות שור להסכ"ו שלא להכסיר אלא לצורך גדול והפס"מ י"ש ובסערי דע"ס סק"ג כחז דמלא בראב"ן דמ"ו ע"ד סי' רט"ו עמנו חס רבנו באי נאון ואינו ו"ל דכתבו דהשוטט נ"ל ונ' מקומות בין בזה אחר זה בין בנכה ה' בין באונס בין ברעון שחי' פסולה י"ש

כ"י כב הגה"מ וברו ב"ם

א סי' ח"ך ולא סהורידים הם נחורת שחי' כו' נ"ב מדברי רבינו משמ' לפס"י ואילו בש"ס מיעי"א לר"י בר חנינא ועיין נ"ס' סע"ר חמים נשי' לחולין דכ"ח ע"ב

א

א ד"ג ע"א סי' ט"ו ואלו הן הלכות שחי' וכו' נ"ב רמו מן החורם לחמס דנריס אלו וזודה ל' זידה ה' יחירה מ"ך (ואני מלאחיהו נ"ס' דעת וקנים של בעלי החו"ש ו"ל וזודה ל' זידה זה החובה נ"ב יחירה נסוף לפי שסוסיירו על ה' דגריס בהמס"י חת בפתיס' ע"כ גם נרמזי ה' בעה"טו' אוחה כן וע"ש

ב שם שהיה נ"ב שהי"ב למה אסורס מטו' שהדס נצלע באיברים אי נמי מטוס דנעי' שמיט' ה' ולא פנים הכוח ה' שחי' למרדכי ככ"ג (ועיין נ"ס' הפרדס לרש"י ו"ל דל"א ע"כ י"ש ויע"ט נחכו' שור שהניח מטס פרו"ס דחין ליחן טעם לדברים אלו כו"י"ש ואנכי הרו' דאיכא טעמים לכל ה' וחי' וממקו' קדוש הם יולאים כמ"ש נ"ס' הפרדס י"ש ובס' שפחי דע"י"ש) כח' נ"ס' בקנה שהים במס"ק עולה י"ד כמספר סמ"ל מ"ק שעולה י"ד יע"ט, הטעם 'פכיב במ"ק עס ד' אחויו עולה י"ח כמס"ק של קל"ף לפנה' פענח כ"י הובא בשגט מוסר סר' ל"ו י"ש

ג שהיית חיס כשהיית נכמה דקס ה' פרי הארץ י"ד ס"ד

ד ט"ו והגביה ידו וכו' נ"ב ה"ה חס לא הגביה ושם אלא אורחא דמילתא נקט כש"ך ופר"ח וכ"כ בלבוש ובסו"ג י"ש

ה ט"ו בין באונס בין ברעון נ"ב מויד ורלון חלה מילתא היא כמ"ש רש"י בשם' ע"ו דכ"ד אלא דהכי אורחיה דש"ס פ"ח סק"ג (וע' בתנאות שור סק"ג י"ש

ו ע"ב ט"ו ו' ולרנ אלפס וכו' עיין שער חמים נשי' לחולין דל"ג ע"ב י"ש

ז ט"ו א"ל לעוף לא מטעריט נ"ב מוכח מדברי דוקא נגסא א"ל בדקס משער בנגיבה ורבה כשחי' דגסה ע"ש ודוק ולא ידעתי למה לא כ"כ הטור חפארת סמואל בנימו' על רבנו

ח ד"ד ע"א סי' ד' בעי"א דרנא כו' נ"ב חולין דל"ב ע"א ועיין בחשו' בגאון מהר"י נ"ב מינאש נד"מ פ"י מ"א י"ש

הגב"י וברו ז"ם

ד"ג ע"ב וכתב רש"י כיון דקיס ליה כו' נ"ב עיין אשר ככ"ג מו"ד סי' ח"ו ד"ו ע"ד י"ש וע' וע' וע'